

PARASHAT VAYEAKH (AND HE LIVED)

B'reshit (Genesis) 47:28-50:26 | Melakhim Alef (1st Kings) 2:1-12 | Tehillah (Psalm) 41 | Luka (Luke) 4:31-5:11;
Kefa Alef (1st Peter) 1:17-2:17; Ivrim (Hebrews) 11:21-22

TORAH | HAFTARAH | תולדות | מלכות

TORAH

B'reshit Chapter 47

28 And Ya'akov lived in the land of Mitzrayim seventeen years; so the days of Ya'akov, the years of his life, were a hundred and forty-seven years. 29 And the time drew near that Yisra'el must die; and he called his son Yosef, and said unto him, "If now I have found favor in your sight, put, I pray, your hand under my thigh, and deal kindly and truly with me; bury me not, I pray, in Mitzrayim. 30 But when I sleep with my fathers, you shall carry me out of Mitzrayim, and bury me in their burying-place." And he said, "I will do as you have said." 31 And he said, "Swear unto me." And he swore unto him. And Yisra'el bowed down upon the bed's head.

בראשית פרק מז

כח ויהי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה.
כט ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים.
ל ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך.
לא ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה.

B'reshit Chapter 48

1 And it came to pass after these things, that one said to Yosef, "Behold, your father is sick." And he took with him his two sons, Menasheh and Efrayim. 2 And one told Ya'akov, and said, "Behold, your son Yosef comes unto you." And Yisra'el strengthened himself,

בראשית פרק מח

א ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים.
ב ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה.

and sat upon the bed. 3 And Ya'akov said unto Yosef, "El Shadai appeared unto me at Luz in the land of Kena'an, and blessed me, 4 and said unto me, 'Behold, I will make you fruitful, and multiply you, and I will make of you a company of peoples; and will give this land to your seed after you for an everlasting possession.'" 5 And now your two sons, who were born unto you in the land of Mitzrayim before I came unto you into Mitzrayim, are mine; Efrayim and Menasheh, even as Re'uven and Shimon, shall be mine. 6 And your issue, that you beget after them, shall be yours; they shall be called after the name of their brethren in their inheritance. 7 And as for me, when I came from Padan, Rakhel died unto me in the land of Kena'an in the way, when there was still some way to come unto Efrat; and I buried her there in the way to Efrat, the same is Beit Lekhem." 8 And Yisra'el beheld Yosef's sons, and said, "Who are these?" 9 And Yosef said unto his father, "They are my sons, whom Elohim has given me here." And he said, "Bring them, I pray, unto me, and I will bless them." 10 Now the eyes of Yisra'el were dim for age, so that he could not see. And he brought them near unto him; and he kissed them, and embraced them. 11 And Yisra'el said unto Yosef, "I had not thought to see your face; and, lo, Elohim has let me see your seed also." 12 And Yosef brought them out from between his knees; and he fell down on his face to the earth. 13 And Yosef took them both, Efrayim in his right hand toward Yisra'el's left hand, and Menasheh in his left hand toward Yisra'el's right hand, and brought them near unto him. 14 And Yisra'el stretched out his right hand, and laid it upon Efrayim's head, who was the younger, and his left hand upon Menasheh's head, guiding his hands wittingly; for Menasheh was the firstborn. 15 And he blessed Yosef, and said, "The Elohim before whom my fathers Avraham and Yitz'khak did walk, the Elohim who has been my shepherd all my life long unto this day, 16 the Malakh who has redeemed me from all evil, bless the lads; and let my name be named in them, and the name of my fathers Avraham and Yitz'khak; and let them grow into a multitude in the midst of the land." 17 And when Yosef saw that his father was laying his right hand upon the head of Efrayim, it displeased him, and he held up his father's hand, to remove it

ג ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוי בארץ כנען ויברך אתי.
ד ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם.
ה ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי.
ו ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם.
ז ואני בבאי מפרן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם.
ח וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה.
ט ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם.
י ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם.
יא ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך.
יב ויצא יוסף אתם מעם ברקיו וישתחו לאפיו ארצה.
יג ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו.
יד וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור.
טו ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה.
טז המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ.
יז וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמדד יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה.
יח ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכור שים ימינך על ראשו.
יט וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים.
כ ויברכם ביזם ההוא לאמור בך יברך ישראל

from Efrayim's head unto Menasheh's head. 18 And Yosef said unto his father, "Not so, my father, for this is the firstborn; put your right hand upon his head." 19 And his father refused, and said, "I know it, my son, I know it; he also shall become a people, and he also shall be great; howbeit his younger brother shall be greater than he, and his seed shall be full among the nations." 20 And he blessed them that day, saying, "By you shall Yisra'el bless, saying, Elohim make you as Efrayim and as Menasheh." And he set Efrayim before Menasheh. 21 And Yisra'el said unto Yosef, "Behold, I die; but Elohim will be with you, and bring you back unto the land of your fathers. 22 Moreover I have given to you one portion above your brethren, which I took out of the hand of the Amori with my sword and with my bow."

לֵאמֹר יִשְׁמַד אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה וַיֵּשֶׁם אֶת
אֶפְרַיִם לִפְנֵי מְנַשֶּׁה.
כֹּא וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף הֲנֵה אֲנֹכִי מֵת וְהִיא
אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהִשִּׁיב אֶתְכֶם אֶל אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם.
כֹּב וְאֲנִי נֹתְתִי לְךָ שְׂכֶם אֶחָד עַל אֶחָיִךְ אֲשֶׁר
לְקַחְתִּי מִיַּד הָאֹמְרֵי בְּחֶרְבִי וּבִקְשָׁתִי.

B'reshit Chapter 49

1 And Ya'akov called unto his sons, and said, "Gather yourselves together, that I may tell you that which shall befall you in the Akharit HaYamim. 2 Assemble yourselves, and hear, you sons of Ya'akov; and hearken unto Yisra'el your father. 3 Re'uven, you are my firstborn, my might, and the first-fruits of my strength; the excellency of dignity, and the excellency of power. 4 Unstable as water, have you not the excellency; because you went up to your father's bed, then you defiled it; he went up to my couch. 5 Shimon and Levi are brethren, weapons of violence their kinship. 6 Let my soul not come into their council; unto their assembly let my glory not be united; for in their anger they slew men, and in their self-will they houghed oxen. 7 Cursed is their anger, for it was fierce, and their wrath, for it was cruel; I will divide them in Ya'akov, and scatter them in Yisra'el. 8 Yehudah, you shall your brethren praise; your hand shall be on the neck of your enemies; your father's sons shall bow down before you. 9 Yehudah is a lion's whelp; from the prey, my son, you are gone up. He stooped down, he couched as a lion, and as a lioness; who shall rouse him up? 10 The scepter shall not depart from Yehudah, nor the ruler's staff from between his feet, until Shiloh comes; and unto him shall the obedience of the peoples be. 11 Binding his

בראשית פרק מט

א וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֲאִסְפוּ וְאֲגִידָה
לָכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים.
ב הִקְבְּצוּ וּשְׁמְעוּ בְנֵי יַעֲקֹב וּשְׁמְעוּ אֶל יִשְׂרָאֵל
אֲבִיכֶם.
ג רְאוּבֵן בְּכֹרִי אֶתָּה כְּחֵי וְרֵאשִׁית אוֹנֵי יָתֵר שְׂאֵת
וַיִּתֵּר עָז.
ד פָּחוּז כַּמַּיִם אֵל תּוֹתֵר כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ אֶז
חֲלַלְתָּ יְצוּעֵי עָלָה.
ה שְׁמְעוּן וְלוֹי אַחִים כְּלֵי חַמָּס מְכַרְתִּיהֶם.
ו בְּסֹדֶם אֵל תָּבֹא נִפְשֵׁי בְּקֹהֶלֶם אֵל תִּחַד כְּבֹדֵי כִי
בְּאַפָּם הִרְגוּ אִישׁ וּבְרִצְנָם עָקְרוּ שׁוֹר.
ז אַרוּר אַפָּם כִּי עָז וְעִבְרָתָם כִּי קִשְׁתָּה אֶחְלָקֶם
בַּיַּעֲקֹב וְאַפִּיצֶם בְּיִשְׂרָאֵל.
ח יְהוּדָה אֶתָּה יוֹדוּךָ אֶחָיִךְ יָדָךְ בְּעֶרְףְּ אִיבִיךָ
יִשְׁתַּחֲוּוּ לְךָ בְנֵי אָבִיךָ.
ט גּוֹר אַרְיֵה יְהוּדָה מִטֶּרֶף בְּנֵי עָלִיתָ כָּרַע רִבְעַן
כְּאַרְיֵה וּכְלָבִיא מִי יִקְיַמְנוּ.
י לֹא יִסּוּר שִׁבֵט מִיהוּדָה וּמִחַקֵּק מִבֵּין רַגְלָיו עַד
כִּי יָבֹא שִׁילֹה וְלוֹ יִקְהֵת עַמִּים.
יא אֶסְרֵי לַגְּפֵן עִירָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֶתְנֹו כַּבֵּס בֵּינָן
לְבָשׁוּ וּבָדָם עֲנָבִים סוֹתָה.
יב חֲכָלִילֵי עֵינַיִם מִיָּזוּן וּלְבָן שָׁנַיִם מִחֶלֶב.
יג זְבוּלָן לַחֹוֹף יָמִים יִשְׁכֵן וְהוּא לַחֹוֹף אֲנָתִית
וַיִּרְכָתוּ עַל צִידוֹן.
יד יִשְׁשַׁכֵּר חֲמֹר גָּרַם רִבְעַן בֵּין הַמְשַׁפְּתִים. טו

foal unto the vine, and his donkey's colt unto the choice vine; he washes his garments in wine, and his vesture in the blood of grapes; 12 His eyes shall be red with wine, and his teeth white with milk.

13 Zevulun shall dwell at the shore of the sea, and he shall be a shore for ships, and his flank shall be upon Tzidon.

14 Yisakhar is a large-boned donkey, couching down between the sheep-folds. 15 For he saw a resting-place, that it was good, and the land, that it was pleasant; and he bowed his shoulder to bear, and became a servant under task-work.

16 Dan shall judge his people, as one of the tribes of Yisra'el. 17 Dan shall be a serpent in the way, a horned snake in the path, that bites the horse's heels, so that his rider falls backward. 18 I wait for Your Salvation, O יהוה .

19 Gad, a troop shall troop upon him; but he shall troop upon their heel.

20 As for Asher, his bread shall be fat, and he shall yield royal dainties.

21 Naftali is a hind let loose: he gives goodly words.

22 Yosef is a fruitful vine, a fruitful vine by a fountain; its branches run over the wall. 23 The archers have dealt bitterly with him, and shot at him, and hated him; 24 But his bow abode firm, and the arms of his hands were made supple, by the hands of the Mighty One of Ya'akov, from there, from the Shepherd, the Stone of Yisra'el, 25 even by the Elohim of your father, who shall help you, and by Shadai, who shall bless you, with blessings of heaven above, blessings of the deep that couches beneath, blessings of the breasts, and of the womb. 26 The blessings of your father are mighty beyond the blessings of my progenitors unto the utmost bound of the everlasting hills; they shall be on the head of Yosef, and on the crown of the head of the prince among his brethren.

27 Binyamin is a wolf that devours; in the morning he devours the prey, and at evening he divides the spoil."

28 All these are the twelve tribes of Yisra'el, and this is that which their father spoke unto them and blessed them; every one according to his blessing he blessed them. 29 And he charged them, and said unto them, "I am to be gathered unto my people; bury me with my fathers in the cave that is in the field of Efron the

וַיֵּרָא מִנְחָה כִּי טוֹב וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נְעִמָה וַיֵּט שְׂכָמוֹ לְסֹבֵל וַיְהִי לְמַס עֶבֶד.

טז דָּן יָדִין עַמּוֹ כְּאַחַד שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל. יִזְיֶהוּ דָן נָחַשׁ עָלָי דָּרָךְ שְׁפִיפֵן עָלָי אֶרֶח הַנְּשִׂיף עֵקְבָי סוֹס וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אַחֲזֹר.

יח לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה .

יט גַּד גְּדוּד יְגוּדְנוּ וְהוּא יִגַּד עֵקֵב.

כ מֵאַשֶׁר שְׁמִנָּה לְחֶמּוֹ וְהוּא יִתֵּן מִעֲדָנָי מִלֶּךְ.

כא נִפְתָּלִי אֵילָה שְׁלַחָה הִנֵּתָן אִמְרֵי שִׁפְרָה.

כב בֵּן פְּרַת יוֹסֵף בֵּן פְּרַת עָלָי עֵינַי בְּנֹת צַעֲדָה עָלָי שׁוֹר.

כג וַיִּמְרָרוּהוּ וַרְבוּ וַיִּשְׁטְמֵהוּ בְּעָלֵי חֲצִים.

כד וַתִּשָּׁב בְּאֵיתָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּזוּ זְרָעֵי יָדָיו מִיַּדֵּי

אֲבִיר יַעֲקֹב מִשֵּׁם רַעָה אֲבֵן יִשְׂרָאֵל.

כה מֵאֵל אֲבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֵת שְׂדֵי וַיְבָרְכֶךָ בְּרִכַּת

שָׁמַיִם מֵעַל בְּרִכַּת תְּהוֹם רִבְצַת תַּחַת בְּרִכַּת

שְׂדֵיִם וְרַחֵם.

כו בְּרִכַּת אֲבִיךָ גָּבְרוּ עַל בְּרִכַּת הַזֹּרֵי עַד תַּאֲוֹת

גִּבְעוֹת עוֹלָם תַּהֲיִינָן לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקַד גְּזִיר

אֲחִיו.

כז בְּנִימִין זָאֵב יִטְרֹף בַּבֶּקֶר יֹאכֵל עַד וּלְעֶרֶב

יִחַלֵּק שָׁלָל.

כח כָּל אֱלֹהֵי שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל שָׁנִים עָשָׂר וְזֹאת

אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר

כָּבְרָכֶתוּ בִּרְךְ אֹתָם.

כט וַיֵּצֵאוֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲנִי נֹאסֵף אֵל עַמִּי

קָבְרוּ אֹתִי אֵל אֲבֹתַי אֵל הַמַּעֲרָה אֲשֶׁר בְּשֵׂדֵה

עֶפְרוֹן הַחֲתִי.

ל בְּמַעֲרָה אֲשֶׁר בְּשֵׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי

מַמְרָא בְּאֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר קָנָה אֲבִרְהָם אֶת

הַשֵּׂדֶה מֵאֵת עֶפְרוֹן הַחֲתִי לְאַחֲזֹת קֶבֶר.

לא שְׁמָה קָבְרוּ אֶת אֲבִרְהָם וְאֵת שָׂרָה אֲשֶׁתּוֹ

שְׁמָה קָבְרוּ אֶת יִצְחָק וְאֵת רַבְקָה אֲשֶׁתּוֹ וְשָׁמָה

קָבַרְתִּי אֶת לֵאָה.

לב מִקְנֵה הַשֵּׂדֶה וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר בּוֹ מֵאֵת בְּנֵי

חַת.

לג וַיִּכַּל יַעֲקֹב לְצוֹת אֶת בְּנָיו וַיֹּאסֵף רַגְלָיו אֵל

הַמָּטָה וַיִּגְעַע וַיֹּאסֵף אֵל עַמּוּיוֹ.

Khiti, 30 in the cave that is in the field of Makhpelah, which is before Mamre, in the land of Kena'an, which Avraham bought with the field from Efron the Khiti for a possession of a burying-place. 31 There they buried Avraham and Sarah his wife; there they buried Yitz'khak and Rivkah his wife; and there I buried Le'ah. 32 The field and the cave that is therein, which was purchased from the children of Khet."

33 And when Ya'akov made an end of charging his sons, he gathered up his feet into the bed, and expired, and was gathered unto his people.

B'reshit Chapter 50

1 And Yosef fell upon his father's face, and wept upon him, and kissed him. 2 And Yosef commanded his servants the physicians to embalm his father. And the physicians embalmed Yisra'el. 3 And forty days were fulfilled for him; for so are fulfilled the days of embalming. And the Mitzrim wept for him seventy days. 4 And when the days of weeping for him were past, Yosef spoke unto the house of Paroh, saying, "If now I have found favor in your eyes, speak, I pray, in the ears of Paroh, saying, 5 'My father made me swear, saying, 'Lo, I die; in my grave which I have digged for me in the land of Kena'an, there shall you bury me.' Now therefore let me go up, I pray, and bury my father, and I will come back." 6 And Paroh said, "Go up, and bury your father, according as he made you swear." 7 And Yosef went up to bury his father; and with him went up all the servants of Paroh, the elders of his house, and all the elders of the land of Mitzrayim, 8 and all the house of Yosef, and his brethren, and his father's house; only their little ones, and their flocks, and their herds, they left in the land of Goshen. 9 And there went up with him both chariots and horsemen; and it was a very great company. 10 And they came to the threshing-floor of Atad, which is beyond the Yarden, and there they wailed with a very great and sore wailing; and he made a mourning for his father seven days. 11 And when the inhabitants of the land, the Kena'ani, saw the mourning in the floor of Atad, they said, "This is a grievous mourning to the Mitzrim." Therefore the

בראשית פרק נ

א וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל פְּנֵי אָבִיו וַיִּבְכֶּה עָלָיו וַיִּשְׁק לּוֹ.
ב וַיִּצְוֵה יוֹסֵף אֶת עֲבָדָיו אֶת הַרְפָּאִים לְחַנֹּט אֶת אָבִיו וַיַּחְנְטוּ הַרְפָּאִים אֶת יִשְׂרָאֵל.
ג וַיִּמְלְאוּ לוֹ אַרְבַּעַיִם יוֹם כִּי כֵן יִמְלְאוּ יְמֵי הַחַנְטִים וַיִּבְכוּ אֹתוֹ מִצְרַיִם שִׁבְעִים יוֹם.
ד וַיַּעֲבְרוּ יְמֵי בְכִיתוֹ וַיְדַבֵּר יוֹסֵף אֶל בֵּית פְּרֹעֹה לֵאמֹר אִם נָא מִצָּאתַי חֵן בְּעֵינֵיכֶם דַּבְּרוּ נָא בְּאָזְנֵי פְרֹעֹה לֵאמֹר.
ה אָבִי הִשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה אָנֹכִי מֵת בְּקִבְרֵי אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי בְּאֶרֶץ כְּנַעַן שָׁמָּה תִקְבְּרֵנִי וְעַתָּה אֲעֹלָה נָא וְאֶקְבְּרָה אֶת אָבִי וְאֲשׁוּבָה.
ו וַיֹּאמֶר פְּרֹעֹה עֲלֶה וְקַבֵּר אֶת אָבִיךָ כַּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעַךָ.
ז וַיַּעַל יוֹסֵף לְקַבֵּר אֶת אָבִיו וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ כָּל עֲבָדָי פְּרֹעֹה זִקְנֵי בֵיתוֹ וְכָל זִקְנֵי אֶרֶץ מִצְרַיִם.
ח וְכָל בֵּית יוֹסֵף וְאָחָיו וּבֵית אָבִיו רַק טַפָּם וְצִאֲנָם וּבְקִרָם עֲזָבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן.
ט וַיַּעַל עִמּוֹ גַם רַכָּב גַּם פָּרָשִׁים וַיְהִי הַמַּחְנֶה כְּבַד מְאֹד.
י וַיָּבֹאוּ עַד גֵּרֶן הָאֶטָד אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ שָׁם מִסְפַּד גָּדוֹל וְכְבֵד מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאָבִיו אֲבָל שִׁבְעַת יָמִים.
יא וַיֵּרָא יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת הָאֲבָל בְּגֶרֶן הָאֶטָד וַיֹּאמְרוּ אֲבָל כְּבֵד זֶה לְמִצְרַיִם עַל כֵּן קָרָא שָׁמָּה אֲבָל מִצְרַיִם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן.
יב וַיַּעֲשׂוּ בְנָיו לוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּם.
יג וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ בְּנָיו אֶרְצָה כְּנַעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּמַעְרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת הַשְּׂדֵה לְאַחֲזַת קֶבֶר מֵאֵת עֶפְרָן הַחֲתָי עַל פְּנֵי

name of it was called Avel Mitzrayim, which is beyond the Yarden. 12 And his sons did unto him according as he commanded them. 13 For his sons carried him into the land of Kena'an, and buried him in the cave of the field of Makhpelah, which Avraham bought with the field, for a possession of a burying-place, of Efron the Khiti, in front of Mamre. 14 And Yosef returned into Mitzrayim, he, and his brethren, and all that went up with him to bury his father, after he had buried his father.

15 And when Yosef's brethren saw that their father was dead, they said, "It may be that Yosef will hate us, and will fully requite us all the evil which we did unto him." 16 And they sent a message unto Yosef, saying, "Your father did command before he died, saying, 17 'So shall you say unto Yosef, 'Forgive, I pray now, the transgression of your brethren, and their sin, for that they did unto you evil.' And now, we pray, forgive the transgression of the servants of the Elohim of your father." And Yosef wept when they spoke unto him. 18 And his brethren also went and fell down before his face; and they said, "Behold, we are your servants." 19 And Yosef said unto them, "Fear not; for am I in the place of Elohim? 20 And as for you, you meant evil against me; but Elohim meant it for good, to bring to pass, as it is this day, to save much people alive. 21 Now, therefore, fear not; I will sustain you and your little ones." And he comforted them, and spoke kindly unto them. 22 And Yosef dwelt in Mitzrayim, he, and his father's house; and Yosef lived a hundred and ten years.

23 And Yosef saw Efrayim's children of the third generation; the children also of Makhir Ben Menasheh were born upon Yosef's knees. 24 And Yosef said unto his brethren, "I die; but Elohim will surely remember you, and bring you up out of this land unto the land which He swore to Avraham, to Yitz'khak, and to Ya'akov." 25 And Yosef took an oath of B'nei Yisra'el, saying, "Elohim will surely remember you, and you shall carry up my bones from here." 26 So Yosef died, being a hundred and ten years old. And they embalmed him, and he was put in a coffin in Mitzrayim.

ממרא.

יד וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים
אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו.
טו ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו
ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה
אשר גמלנו אתו.

טז ויצו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו
לאמר.

יז כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך
וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע
עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברים אליו.

יח וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך
לעבדים.

יט ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת
אלהים אני.

כ ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה
למען עשה ביום הזה להחית עם רב.

כא ועתה אל תיראו אנכי אכלל אתכם ואת
טפכם וינחם אותם וידבר על לבם.

כב וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף
מאה ועשר שנים.

כג וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר
בן מנשה ילדו על ברכי יוסף.

כד ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד
יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל
הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב.

כה וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד
יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה.

כו וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו
וישם בארון במצרים.

Melakhim Alef Chapter 2

1 Now the days of David drew nigh that he should die; and he charged Shlomo his son, saying, 2 "I go the way of all the earth; be strong therefore, and show yourself a man; 3 and keep the charge of יהוה your Elohim, to walk in His ways, to keep His statutes, and His Mitzvot, and His ordinances, and His testimonies, according to that which is written in the Torah of Moshe, that you may prosper in all that you do, and wherever you turn yourself; 4 that יהוה may establish His word which He spoke concerning me, saying, 'If your children take heed to their way, to walk before Me in truth with all their heart and with all their soul, there shall not fail you', said He, 'a man on the throne of Yisra'el'. 5 Moreover you know also what Yo'av Ben Tz'ru-Yah did unto me, even what he did to the two captains of the hosts of Yisra'el, unto Avner Ben Ner and unto Amasa Ben Yeter, whom he slew, and shed the blood of war in shalom, and put the blood of war upon his girdle that was about his loins, and in his shoes that were on his feet. 6 Do therefore according to your wisdom, and let not his gray head go down to the grave in shalom. 7 But show kindness unto the sons of Barzilai HaGiladi, and let them be of those that eat at your table; for so they drew nigh unto me when I fled from Avshalom your brother. 8 And, behold, there is with you Shimi Ben Gera, the Binyamini, of Bakhurim, who cursed me with a grievous curse in the day when I went to Makhanayim; but he came down to meet me at the Yarden, and I swore to him by יהוה, saying, 'I will not put you to death with the sword'. 9 Now therefore hold him not guiltless, for you are a wise man; and you will know what you ought to do unto him, and you shall bring his gray head down to the grave with blood." 10 And David slept with his fathers, and was buried in the city of David.

11 And the days that David reigned over Yisra'el were forty years: seven years he reigned in Khevron, and thirty-three years he reigned in Yerushalayim. 12 And Shlomo sat upon the throne of David his father; and his Melukhah was established firmly.

מְלָכִים א פרק ב

א וַיִּקְרְבוּ יְמֵי דָוִד לָמוּת; וַיִּצַו אֶת שְׁלֹמֹה בְנוֹ לֵאמֹר.

ב אַנְכִי הַלֵךְ בְּדַרְדָר כָּל הָאָרֶץ; וְחִזְקָתָ וְהִיִּיתָ לְאִישׁ.

ג וְשִׁמְרָתָ אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת בְּדַרְכָיו לְשֹׁמֵר חֻקֹתָיו מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְעֵדוּתָיו כַּכְּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה לְמַעַן תִּשְׁכַּל אֶת כָּל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֵת כָּל אֲשֶׁר תִּפְנֶה שָׁם.

ד לְמַעַן יָקִים יְהוָה אֶת דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלַי לֵאמֹר אִם יִשְׁמְרוּ בְנֵיךָ אֶת דְּרָכָם לְלַכֵּת לִפְנֵי בְּאֻמֹת בְּכָל לִבְבָם וּבְכָל נַפְשָׁם: לֵאמֹר לֹא יִכְרַת לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל.

ה וְגַם אֶתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לִי יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְשֵׁנֵי שְׂרָי צַבָאוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַבְנֵר בֶּן נֵר וְלַעֲמָשָׂא בֶן יֵתֵר וַיַּהַרְגֵם וַיִּשֶׂם דַּמִּי מִלְחָמָה בְּשֵׁלֶם; וַיִּתֵּן דַּמִּי מִלְחָמָה בַּחֲגֵרְתוֹ אֲשֶׁר בְּמַתְּנָיו וּבְנִעְלוֹ אֲשֶׁר בְּרַגְלָיו.

ו וְעָשִׂיתָ כַּחֲכַמְתָּךְ; וְלֹא תוֹרַד שִׁיבְתוֹ בְּשֵׁלֶם שָׂאֵל.

ז וּלְבָנֵי בְרוּלֵי הַגִּלְעָדִי תַעֲשֶׂה חֶסֶד וְהָיוּ בְּאֶכְלֵי שְׁלֹחַנְךָ: כִּי כֹן קָרְבוּ אֵלַי בְּבִרְחֵי מַפְנֵי אַבְשָׁלוֹם אַחֶיךָ.

ח וְהִנֵּה עִמָּךְ שִׁמְעִי בֶן גֵּרָא בֶן הַיְמִינִי מִבְּחָרִים וְהוּא קָלְלָנִי קָלְלָה נְמַרְצָת בְּיוֹם לְכַתִּי מִחֲנִים; וְהוּא יָרַד לְקִרְאָתִי הַיַּרְדֵּן וְאַשְׁבַּע לוֹ בִּיהוָה לֵאמֹר אִם אֶמִיתְךָ בְּחָרֵב.

ט וְעַתָּה אֵל תִּנְקְהוּ כִּי אִישׁ חָכָם אַתָּה; וַיִּדְעָתָ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לוֹ וְהוֹרַדְתָּ אֶת שִׁיבְתוֹ בְּדָם שָׂאֵל.

י וַיִּשְׁכַּב דָּוִד עִם אֲבֹתָיו; וַיִּקְבֵר בְּעִיר דָּוִד. יא וְהַיְמִים אֲשֶׁר מָלַךְ דָּוִד עַל יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה: בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ שְׁבַע שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ שָׁנִים.

יב וּשְׁלֹמֹה יָשַׁב עַל כִּסֵּא דָּוִד אָבִיו; וְתַכֵּן מַלְכוּתוֹ מֵאָד.

תּוֹעֲטוּת

Tehillah (Psalm) 41

- 1 For the Leader. A Mizmor of David.
- 2 Happy is he that considers the poor; יהוה will deliver him in the day of evil.
- 3 יהוה , preserve him, and keep him alive, let him be called happy in the land; and do not deliver him unto the greed of his enemies.
- 4 יהוה , support him upon the bed of illness; may You turn all his lying down in his sickness.
- 5 As for me, I said, "O יהוה , be gracious unto me; heal my soul; for I have sinned against You."
- 6 My enemies speak evil of me, "When shall he die, and his name perish?"
- 7 And if one comes to see me, he speaks falsehood; his heart gathers iniquity to itself; when he goes abroad, he speaks of it.
- 8 All that hate me whisper together against me, against me do they devise my hurt:
- 9 "An evil thing cleaves fast unto him; and now that he lies, he shall rise up no more."
- 10 Yes, my own familiar friend, in whom I trusted, who did eat of my bread, has lifted up his heel against me.
- 11 But You, O יהוה , be gracious unto me, and raise me up, that I may requite them.
- 12 By this I know that You delight in me, that my enemy does not triumph over me.
- 13 And as for me, You uphold me because of my integrity, and set me before Your face forever.
- 14 Blessed is יהוה Elohei Yisra'el, from everlasting and to everlasting. Amein, and Amein.

תְּהִלִּים פֶּרֶק מֵא
א לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד.
ב אֲשֶׁרִי מְשֻׁבֵּל אֶלְדָּל; בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה.
ג יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ יֵאָשֶׁר (וְאֲשֶׁר) בְּאֶרֶץ;
וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו.
ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עֵרֶשׁ דָּוִי; כָּל מְשֻׁכְּבוֹ הִפְכֵתָּ
בְּחַלְיוֹ.
ה אֲנִי אָמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי; רַפְּאֵה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי
לָךְ.
ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי; מִתִּי יָמוּת וְאֶבֶד שְׁמוֹ.
ז וְאִם בָּא לְרֹאזוֹת שְׁוֹא יִדְבַר בְּלוֹ יִקְבֹּץ אָנֹן לוֹ;
יֵצֵא לַחוּץ יִדְבַר.
ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאָי; עָלַי יַחֲשָׁבוּ רָעָה
לִי.
ט דְּבַר בְּלִיעַל יֵצוּק בוֹ; וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף
לְקוֹם.
י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בוֹ אוֹכֵל לַחְמִי;
הִגְדִּיל עָלַי עֵקֵב.
יא וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי; וְאַשְׁלֹמָה לָהֶם.
יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָּ בִּי; כִּי לֹא יִרְיעַ אֵיבִי
עָלַי.
יג וְאֲנִי בְּתַמְנֵי תִמְכֹּת בִּי; וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם.
יד בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד
הָעוֹלָם: אָמֵן וְאָמֵן.

מִטְוֵתָא זִוְרָא

Luka Chapter 4

31 And He went down to K'far Nakhum, a city of the Galil, and He taught them on each Shabbat. 32 And they were astonished at His teaching, because His word had power. 33 And there was in the Beit K'neset a man who had an unclean, demonic spirit, and he

לוקא פֶּרֶק ד
לֹא וַיֵּרֵד לְכַפְר נַחוּם עִיר הַגְּלִיל, וְלָמַד אוֹתָם
בְּשַׁבָּתוֹת.
לָב וְתַמְהִים הָיוּ עַל תּוֹרָתוֹ, כִּי בְּסִמְכוֹת הָיָה
דְּבָרוֹ.
לָג וְהָיָה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אִישׁ אֲשֶׁר הָיָה בוֹ רוּחַ

cried in a loud voice, 34 saying, "Let me alone; what have we in common, O Yeshua HaNatzri? Have you come to destroy us? I know who you are, Kadosh HaElohim!" 35 And Yeshua rebuked him, saying, "Keep quiet, and come out of him." The demon threw him in the midst and went out of him, and did him no harm. 36 And every man was seized with amazement, and the people spoke among themselves, saying, "What kind of word is this, that He commands unclean spirits with authority and power, and they go out!" 37 And the fame about Him went out through all the country around them. 38 And when Yeshua left the Beit K'nesset, He entered the house of Shimon. And Shimon's mother-in-law was suffering with a severe fever, and they besought Him for her. 39 And He stood by her and rebuked the fever, and it left her; and she rose up immediately and ministered to them. 40 When the sun was setting, all who had sick people suffering from various diseases brought them to Him; and He laid his hand on each one of them and healed them. 41 Demons also came out of many, who cried out saying, "You are the Mashi'akh, Ben HaElohim." And He rebuked them, and would not allow them to speak, that people might not know that He was the Mashi'akh. 42 And in the morning He came out and went to a desert place, and the people were looking for Him, and came where He was; and they held Him so that He might not leave them. 43 But Yeshua said to them, "I must declare Malkhut HaElohim in other cities also, because I was sent for this." 44 And He declared in the Beit K'nessets of the Galil.

שד טמא, וצעק בקול גדול
לד ואמר: הנח לי; מה לנו ולך, ישוע הנצרי?
באת להאבידנו? יודע אני מי אתה, קדוש
האלהים!
לה וגער בו ישוע ואמר: סכר פיה, וצא ממנו.
והשליכו השד באמצע ויצא ממנו בלי להזיק לו
מאומה.
לו ותמהון אחז את כל איש, ודברו זה עם זה
ואמרו: מהו אפוא הדבר הזה, שבסמכות
ובגבורה הוא מצוה לרוחות הטמאות והן
יוצאות?
לו ויצאה עליו שמועה בכל האזור אשר סביבם.
לח וכאשר יצא ישוע מבית הכנסת, נכנס לביתו
של שמעון. וחמותו של שמעון סבלה מחם
גבוה, ובקשו ממנו למענה.
לט ועמד מעליה וגער בחם, וסר ממנה החם;
ומיד קמה ושרתה אותם.
מ עם שקיעת השמש, כל מי שהיו להם חולים
הנגועים במחלות שונות, הביאו אותם אליו.
והוא שם ידו על אחד אחד מהם ורפא אותם.
מא ויצאו גם שדים מרבים, צועקים ואומרים:
אתה הוא המשיח בן האלהים! וגער בהם ולא
הניח להם לומר כי הם יודעים שהוא הוא
המשיח.
מב ובבקר היום יצא והלך לו אל מקום שומם,
וההמונים חפשו אותו; ובאו עד אליו ואחזוהו
לבל ילך לו מאצלם.
מג אבל הוא ישוע אמר להם: גם לערים אחרות
עלי לבשר את מלכות האלהים, כי לזאת
נשלחתי.
מד והוא היה מכריז בבתי הכנסת של הגליל.

Luka Chapter 5

1 It came to pass when the people gathered around Him to hear the D'var HaElohim, He stood on the shore of the lake of Ginesar. 2 And He saw two boats standing by the lake, but the fishermen had gotten out of them and were washing their nets. 3 One of them belonged to Shimon Kefa, so Yeshua went up and sat in it, and He asked to row it a little way from the shore to the water. And He sat and taught the people from the boat. 4 When He was through speaking, He said to Shimon, "Row out to the deep, and cast your net for a

לוקא פרק ה

א וכאשר התקהל אליו ההמון לשמע את דבר
האלהים, הוא עומד היה על יד אגם גנסר.
ב וראה שתי ספינות עומדות על יד האגם,
והדיגים שעלו מהן רוחצים את רשתותיהם.
ג ואחת מהן היתה של שמעון כפא. ועלה ישוע
וישב בה, ואמר שיסיעוהו מעט מן היבשה אל
המים; וישב ולמד את ההמונים מן הספינה.
ד וכאשר פסק מדבורו, אמר לשמעון: הסע אל
העמק והטילו רשתכם לדיג.

catch.” 5 Shimon answered, saying to Him, “Rabbi, we have toiled all night and have caught nothing; but just because of your word, I will cast the net.” 6 And when they had done this, they snared a great many fish, and their net was breaking. 7 So they signaled to their partners in the other boat to come and help them. And when they came, they filled both the boats until they were almost sinking. 8 When Shimon Kefa saw it, he fell at the feet of Yeshua and said to Him, “I beg you, My Adon, leave me alone, for I am a sinful man.” 9 For he was amazed, and all who were with him, because of the catch of fish which they took. 10 So also was it with Ya’akov and Yokhanan, sons of Zavdai, who were partners with Shimon. But Yeshua said to Shimon, “Do not be afraid; from henceforth you will be catching men unto life.” 11 And they brought the boats to land, and left everything and followed Him.

ה עָנָה שְׁמַעוֹן וְאָמַר לוֹ: רַבִּי, כָּל הַלַּיְלָה יָגַעְנוּ וּמְאוּמָה לֹא תָפַסְנוּ, אֲדָךְ עַל דְּבַרְתְּךָ מְטִיל אֲנִי אֶת הַרְשֵׁת. וּלְאַחַר שֶׁעָשׂוּ זֹאת, לָכְדוּ דָגִים רַבִּים מְאֹד וְנִבְקְעָה רֶשֶׁתָם. ז וּרְמִזוּ לְחֻבְרֵיהֶם אֲשֶׁר בְּסַפִּינָה הָאֲחֵרֶת לְבֹא לְעֹזֵר לָהֶם; וְכֹאֲשֶׁר בָּאוּ, מְלֵאוּ אֶת שְׁתֵּי הַסַּפִּינּוֹת עַד כִּי קְרוּבוֹת הָיוּ לְטָבַע. ח בְּשָׂרָאָה שְׁמַעוֹן כִּיפָּא, נָפַל לְרַגְלֵי יֵשׁוּעַ וְאָמַר לוֹ: מִבְּקֵשׁ אֲנִי מִמֶּךָ, אֲדוֹנִי, יָדָךְ נָא מִמֶּנִּי, כִּי אִישׁ חוֹטֵא אֲנִי. ט כִּי תִמְהוֹן אֶחָזוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר הָיוּ עִמּוֹ, עַל צִיד הַדָּגִים שְׁדָּגוּ; י וְכֵן גַּם אֶת יַעֲקֹב וְאֶת יוֹחָנָן בְּנֵי זְבֵדִי שֶׁהָיוּ שְׂתָפִים לְשְׁמַעוֹן. אָמַר יֵשׁוּעַ לְשְׁמַעוֹן: אַל תִּירָא; מֵעַתָּה בְנֵי אָדָם תִּדְוֹג לְחַיִּים. יא וְקָרְבוּ אֶת הַסַּפִּינּוֹת לִיבְשָׁה, וְעָזְבוּ אֶת הַכֶּל וּבָאוּ אַחֲרָיו.

Kefa Alef Chapter 1

17 And if you call on HaAv, who is impartial and who judges every man according to his works, conduct yourselves reverently during the time of your sojourning here, 18 knowing that you have not been redeemed from your empty works which you have received from your fathers by corruptible silver and gold, 19 but with the precious blood of HaSeh, without blemish and without spot, which is Mashi'akh, 20 who truly was foreordained for this very purpose before the foundation of the world, and was manifest in these last times for your sakes, 21 who, by Him you trust in Elohim, who raised Him up from the dead and gave Him glory, that your absolute trust and hope might rest on Elohim. 22 Let your souls be consecrated by obedience to the truth, and be filled with sincere love, so that you may love one another with pure and perfect hearts, 23 being born again, not of corruptible seed, but of incorruptible, in His D'var HaKhai, which abides forever. 24 For all flesh is as grass, and all its glory is as the flower of the field. The grass withers and the flower fades away, 25 but the D'var Eloheinu endures forever. And this is HaDavar which has been declared to you.

כיפא א פרק א

יז וְאִם לְאָב קוֹרְאִים אַתֶּם, אֲשֶׁר אֵין לְפָנָיו מְשׂוֹא פָנִים וְהוּא שׁוֹפֵט כָּל אָדָם לְפִי מַעֲשָׂיו, הִתְהַלְכוּ בִּירְאָה בְּזִמְנֵי מְגוּרֵיכֶם זֶה, יח בַּהֲיוֹתְכֶם יוֹדְעִים שְׁלֹא בְּכֶסֶף שְׁנִשְׁחַת וְלֹא בְּזָהָב נִפְדִּיתֶם מִמַּעֲשֵׂי הַהֶבֶל שְׁלֹכֶם אֲשֶׁר קִבַּלְתֶּם מֵאֲבוֹתֵיכֶם, יט אֲלֵא בְּדָם יְקָר שֶׁל שָׁה אֲשֶׁר מוֹם וְרָבָב אֵין בוֹ, אֲשֶׁר הוּא הַמְּשִׁיחַ, כ אֲשֶׁר מְרַאשׁ יַעַד לְזֹאת, מְלַפְנֵי מוֹסְדוֹת עוֹלָם, וְנִגְלָה בְּאַחֲרֵית הָעֵתִים לְמַעַנְכֶם, כא אֲשֶׁר הָאֱמִנְתֶּם עַל יְדוֹ בְּאֱלֹהִים שֶׁהִקִּימוּ מִבֵּין הַמֵּתִים וְנָתַן לוֹ כְּבוֹד, לְמַעַן תִּתְהַיְיָנָה אֱמוּנַתְכֶם וְתִקְוַתְכֶם בְּאֱלֹהִים, כב עִם שְׂתִתְקַדְשָׁנָה נִפְשׁוֹתֵיכֶם בְּצִיּוֹת לְאֵמֶת וְתִתְהַיְיָנָה מְלֵאוֹת אֶהְבָּה בְּלִי מְשׂוֹא פָנִים, לְמַעַן תֵּאָהְבוּ זֶה אֶת זֶה בְּלֵב טְהוֹר וְשָׁלֵם, כג כְּפִאנְשִׁים שְׁנוֹלְדוּ מִחֻדָּשׁ, לֹא מִזְרַע נִשְׁחַת אֲלֵא מִבְּלַתִּי נִשְׁחַת, בְּדַבְּרוֹ הַחַי שֶׁל אֱלֹהִים הַקִּים לְעוֹלָם; כד כִּי כָּל הַבְּשָׂר חָצִיר וְכָל יִפְיוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה. כֵּשׁ חָצִיר וְנִבֵּל צִיץ,

כה ודבר אלהינו קים לעולמים. וזהו הדבר
שהתבשרתם.

Kefa Alef Chapter 2

1 Therefore lay aside all malice, and all guile, and hypocrisies, and envies, and evil accusations, 2 and become like newborn babes, and long for HaDavar as for pure and spiritual milk, that you may grow to life by it, 3 if you have tasted and found out that יהוה is good.

4 The one to whom you are coming is the living stone, whom men have rejected, and yet He is chosen and precious with Elohim; 5 you also, as living stones, build up yourselves and become spiritual sanctuaries and K'doshim Kohanim, to offer up spiritual sacrifices, acceptable to Elohim, by Yeshua HaMashi'akh. 6 For as it is said in the scriptures, "Behold, I lay in Tzion a chief cornerstone, approved, and precious; and he who trusts on Him shall not be ashamed." 7 It is to you who trust, therefore, that this honor is given; but to those who are disobedient, He is a stumbling stone and a stone of offense. 8 And they stumble over it because they are disobedient to HaDavar for which they were appointed. 9 But you are a chosen family, ministers in HaMalkhut, a kadosh people, an assembly redeemed to proclaim the glories of Him who has called you out of darkness to His marvelous light; 10 you, who in the past were not considered a people, but who are now the people of Elohim, who had not obtained mercy, but who now have mercy poured out upon you. 11 My beloved ones, I beseech you as strangers and pilgrims, abstain from carnal desires, which war against the soul; 12 and let your conduct be good before all men, so that those who speak evil words against you may see your good works and glorify Elohim at the day of trial. 13 Submit yourselves to all human authority for the sake of Elohim, whether it is to kings because of their power, 14 or to judges, because from them officers are sent to punish offenders and to bestow honor on those who do good. 15 For such is the will of Elohim, that by your good works you may silence the mouths of foolish men who know not Elohim. 16 Act as free men; not as men who use their liberty as a cloak for their maliciousness, but as the servants of Elohim. 17 Honor

כיפא א פרק ב

א לכן הסירו מכם את כל הרע וכל המרמה ומשוא הפנים והקנאה ולשון הרע; בוהיו כתינוקות עוללים, והתאוו לדבר כלחלב זך ורוחני אשר תגדלו בו אלי חיים, ג אם טעמתם וראיתם כי טוב הוא יהוה ד אשר אתם נגשים אליו, אשר הוא אבן חיה שמאסוה בני אדם, אך נבחרה ויקרה לאלהים. ה וגם אתם, כאבנים חיות הבנו, והיו היכלים רוחניים וכהנים קדושים, להעלות זבחים רוחניים הרצויים לפני אלהים ביד ישוע המשיח; ו כי אמור בכתוב: הנני שם בציון אבן בחונה ויקרה בראש הפנה; ומי שמאמין בה לא יבוש. ז לכם אפוא נתן היקר הזה, לכם המאמינים, אך לאלה שאינם מציתים, צור מכשול היא ואבן נגף ח אשר נכשלים הם בה משום שאינם מציתים לדבר, כי לזאת נועדו. ט אבל אתם משפחה נבחרה המכהנת למלכות, עם קדוש, עדה פדויה, למען תבשרו את תהלות מי שקראכם מחשך אל אורו הנעלה, י אתם אשר לפני לא נחשבתם עם, אך כעת עם אלהים; אף לא רחמים היו עליכם, אך כעת השפעו עליכם רחמים. יא אהובי, מבקש אני מכם כעובדי ארח וכגרים, סורו מכל תאוות הגוף אשר נלחמות נגד הנפש; יב ושתהיינה הליכותיכם נאות לפני כל בני אדם, כדי שהמדברים עליכם דברים רעים יראו את מעשיכם הטובים וישבחו את האלהים ביום מבחן. יג והיו נכנעים לכל בני אדם למען אלהים; למלכים בגלל שלטונם; יד ולשוופטים, מפני שנשלחים הם מטעמו להענשת העבריינים ולתהלת עושי הטוב; טו כי כן רצון האלהים, שבמעשיכם הטובים תסכרו את פי הסכלים, אשר אינם יודעים את אלהים, טז כבני חורין ולא כאנשים שעושים את חרותם כסות לרעתם, אלא כעבדי אלהים.

all men. Love your brethren. Fear Elohim. Honor the king.

יז אֶת כָּל אָדָם כְּבָדוּ; אֶת אַחֵיכֶם אָהֲבוּ; וּמֵאלֹהִים יִרְאוּ, וְאֶת הַמְּלָכִים כְּבָדוּ.

Ivrim Chapter 11

21 By Emunah Ya'akov, when he was dying, blessed both of the sons of Yosef, and he worshipped, leaning upon the end of his staff. 22 By Emunah, Yosef, when he died, made mention of the departure of B'nei Yisra'el, and gave commandment concerning his bones.

העברים פרק יא

כא בְּאֵמוּנָה בֶרֶךְ יַעֲקֹב, כְּאֲשֶׁר מָת, אֶת כָּל אָחָד מִבְּנֵי יוֹסֵף וְהִשְׁתַּחֲוָה עַל רֹאשׁ מִטָּהוּ.
כב בְּאֵמוּנָה הִזְכִּיר יוֹסֵף, כְּאֲשֶׁר מָת, אֶת יְצִיאַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְצִוָּה עַל אוֹדוֹת עַצְמוֹתָיו.